

5 okt 2010

Redactie ISRAEL en de KERK,
Ter attentie van drs. C.C. de Vreugd,
Nijkerk.

Geachte heer de Vreugd,

Indertijd hebben twee kleindochters me aangemoedigd en geholpen om de elektronische snelweg te betreden maar het gaat nog steeds ietwat aarzelend. Als het allemaal lukt krijgt u hierbij:

mijn commentaar op de bespreking van *Joodse en Palestijnse tranen* in uw blad;
een begeleidend schrijven;
de foto van het bezoek van een Israëlische piloot.

Met vriendelijke groet, Johan M. Snoek.

J.M. Snoek,
's-Gravenwetering 130,
3062 SJ Rotterdam.
e-mail

Rotterdam, 5 oktober 2010.

Redactie ISRAEL en de KERK,
Nijkerk.

Geachte heer de Vreugd,

Mevrouw van der Spek-Begemann en collega ds. S. den Blaauwen bespraken in *Israël en de kerk* mijn *Joodse en Palestijnse tranen*. Hierbij een kort commentaar op die bespreking, met verzoek dit te plaatsen in het komende nummer.

Hun opmerking over de titel van mijn boek acht ik onbehoorlijk. Als ze *Joodse en Palestijnse tranen* goed zouden hebben gelezen dan konden ze weten dat ik niet werkeloos ben gebleven toen onze Joodse medemens door Hitler ten dode toe vervolgd werd. Menigmaal ben ik tijdens de tweede wereldoorlog in levensgevaar geweest. Het boek vertelt dat verhaal slechts gedeeltelijk.

Enkele maanden geleden kreeg ik bezoek van een Israëlische piloot. Direct na de Jom Kippoer oorlog (oktober 1973) was ik, op verzoek van de Israëlische autoriteiten, erin geslaagd hem en nog een piloot – beiden gevangen gehouden in Damaskus – te bezoeken en daarvan het thuisfront te berichten. Voor hen was dat het eerste teken van leven. Dat heeft de betrokkene nooit vergeten. Na jaren wist hij mijn naam te achterhalen. Daarom kwam hij nu met zijn vrouw naar Nederland speciaal om me te bedanken en me een certificaat te overhandigen dat er op mijn naam een boom geplant is door de vereniging van Israëlische ex-krijgsgevangenen. Zie de twee foto's die hierbij gaan.

De bezorgdheid van mevrouw van der Spek, ds. De Blaauwen en u (naar ik aanneem) aangaande de toekomst van Israël hebben we gemeenschappelijk maar er zijn diepgaande verschillen inzake de analyse van de situatie, maar mag dat een reden zijn de goede trouw van de ander in twijfel te trekken?

“Wat oordeelt gij uw broeder? Of ook gij, wat minacht gij uw broeder? Want wij zullen allen gesteld worden voor de rechterstoel Gods” (Rom. 14:10, zie ook II Cor. 5:10). U en ik weten dat we verantwoording zullen moeten afleggen van onze woorden en daden. Dat is de laatste ernst.

Mocht u daarop prijs stellen dan ben ik bereid u bij mij thuis te ontvangen voor een persoonlijke ontmoeting en gesprek. Die uitnodiging geldt ook voor mevrouw van der Spek en collega ds. Den Blaauwen.

Met vriendelijke groet,

Uw broeder,

Johan M. Snoek.

.....
Subject: FW: Bespreking 'Tranen' in Christenen voor Israel Sep 2010 - 5 pagina's

Date: Thu, 21 Oct 2010 14:16:44 +0200

Goede vrienden Cor, Guus, Kees en Willem,

Van de heer de Vreugd kreeg ik bericht in het volgend nummer mijn reactie te zullen plaatsen.

Hartelijke groet, Johan.

Geachte redactie,

Mijn waardering voor de aandacht die Uw blad besteedt aan mijn *Joodse en Palestijnse tranen*. Mijn dank ook voor de felicitatie ter gelegenheid van mijn negentigste verjaardag. Inderdaad, ik ben een bevoorrecht en gezegend mens en besef dat.

Uw recensenten ds. Den Blaauwen en mevrouw Van der Spek zijn zeer betrokken bij de problematiek en dat geldt ook voor mij. Daarom vind ik het jammer dat ze uit de titel van mijn boek hebben afgeleid dat ik de Joodse tranen tijdens het Hitlerregiem, en de Palestijnse tranen in het door Israël bezette gebied, vergelijkbaar acht. Dat doe ik uitdrukkelijk niet. Het oogmerk van Hitler was immers de uitroeiing van het Joodse volk; de Israëlische bezetting is niet gericht op de uitroeiing van het Palestijnse volk.

De uitgever vond mijn oorspronkelijke titel (*Kerkelijk verzet tegen Auschwitz – Het Israëlisch-Palestijnse conflict*, nu de ondertitel) wat lang. Daarom is gekozen voor *Joodse en Palestijnse tranen*. Deze titel is geïnspireerd door een uitspraak van Abel Herzberg die u vindt op p. 75: “Uitverkorenheid betekent, als je een religieus mens bent, dat de tranen van een Arabische moeder, voor God precies zo zwaar wegen als de tranen van een joodse moeder. Dat is jodendom.” Benieuwd ben ik of collega den Blaauwen en mevrouw Van der Spek het hiermee eens zijn.

Uw recensenten hebben mijn betoog nauwelijks inhoudelijk besproken. Zo citeer ik de Israëlische historicus Benny Morris: “[De zionisten] slaagden er op grote schaal in de Arabieren niet te ‘zien’. (...) Een derde factor kan de wens geweest zijn schuldgevoelens te onderdrukken. De zionisten hadden het voornemen de Arabieren politiek en zelfs fysiek te beroven en ze weg te dringen”. U vindt het citaat op p. 53. Morris zelf is het met die beroving eens: `Je kunt geen omelet maken zonder eieren stuk te slaan`.

Met uw recensenten deel ik een diepe bezorgdheid over de toekomst van de staat Israël. Voor die toekomst acht ik de Joodse kolonisten een groter gevaar dan Hamas. Mijn argumentatie vindt u op p. 61. Dáároveň hadden uw recensenten hun licht kunnen laten schijnen.

Met vriendelijke groet, Johan M. Snoek